

“Quan s'estima de veritat, es deixa de veure l'altre com a jueu o àrab”

Jorge Barroso va néixer a Barcelona fa 28 anys. Va estudiar filologia clàssica. Fa tres anys va marxar cap a Jerusalem per fer un màster de grec antic, on ara continua vivint. Li hem demanat que ens expliqui com viu l'actual situació de conflicte armat a Terra Santa.

02/12/2023

Qui és Jorge Barroso?

Un jove que va néixer a Barcelona el 1995. Estudià al col·legi La Farga de Sant Cugat del Vallès i més tard començà Filologia Clàssica. Després de dos anys a la Universitat de Barcelona vaig marxar a Santiago de Compostel·la per acabar els estudis. Allí vaig viure al Col·legi Major l'Estila, on vaig passar uns anys molt bons, gairebé cinc. Un parell d'anys després d'acabar la carrera em va sorgir la possibilitat d'estudiar un màster de grec antic en una institució acadèmica de Jerusalem, l'Institut Polis, on es treballa amb la idea principal d'ensenyar idiomes antics com a llengües vives.

Com va ser l'arribada a Jerusalem?

Vaig arribar-hi el 3 d'octubre del 2021, era diumenge. Aleshores, encara hi havia restriccions per la COVID, així que vaig estar tancat a casa (un centre de l'Opus Dei) fins

que vaig rebre el correu de Sanitat d'Israel confirmant que havia donat negatiu el PCR que em vaig fer en arribar a l'aeroport. Aquella mateixa tarda vaig poder anar a Missa. Així va ser la primera experiència fora de casa, a Jerusalem.

Actualment, quina activitat professional duus a terme?

Ara mateix soc professor de grec antic i dissenyador gràfic de l'Institut Polis on vaig estudiar. Bàsicament, ensenyo grec i dissenyo els llibres de llengües que publiquem. Gaudeixo moltíssim, sobretot fent classe de grec. Aquest institut té d'especial que ensenyem grec antic com si fos una llengua moderna, és a dir, parlem en grec antic a classe i de vegades als passadissos.

Tens un canal de YouTube on comparteixes lectures... aquesta passió pels llibres també t'ajuda en aquest temps de guerra?

Sí, absolutament, encara que no és l'única cosa. Crec que els llibres tenen un poder igual o superior a qualsevol activitat d'entreteniment, i el millor és que ens fa millors en tots els aspectes.

Llegir, a més de guanyar vocabulari i riquesa lingüística, ens fa guanyar en disciplina, paciència (tan necessària avui), capacitat de concentració, i per descomptat guanyem en capacitat cognitiva, saviesa, habilitats socials i un llarg etcètera... Llegir ho dona tot, i també entreté! Vaig començar “Frases&Libros” l'1 d'octubre, abans de començar la guerra, i això també em va mantenir força ocupat mentalment durant els primers dies de la guerra.

Què ens explicaries de com viure el missatge de sant Josepmaria a Terra Santa, on conviuen cristians, jueus, musulmans... Potser pots compartir alguna anècdota o

experiència de vivència ecumènica en aquest temps que hi has viscut.

Sant Josepmaria parlava molt de l'amor a la llibertat, abraçar tothom, sense distincions; una cosa molt evangèlica, és clar. A casa meva convisc amb alguns que van arribar aquí fa 30 anys, i els veig ara orgànicament incorporats a la societat, tenen amics jueus i àrabs. Jo, com que porto menys temps, m'ha donat per a menys, però, així i tot, he pogut ser testimoni d'algunes belles celebracions entre cristians i jueus; també gràcies a un grup de futbol del qual formo part, puc veure amb els meus propis ulls, jueus i àrabs jugant junts, sense problemes.

Quan hom estima de veritat, deixa de veure l'altre com a jueu o àrab, sinó que veu un amic a qui estima. Així que un dels elements que ajuden a la convivència és una cosa que repetia molt sant Josepmaria i també l'actual

Prelat de l'Opus Dei: l'amistat veritable, l'amor desinteressat per tota mena de persones.

Al meu entendre –puc estar perfectament equivocac— l'amistat és una de les forces més poderoses que hi ha. L'amor ho aconsegueix tot. Així que, perdoneu-me el joc de paraules, cal una “croada” d'amistat; però a tot el món, no només aquí.

Com s'atenen les persones de l'Obra en aquest moment? Potser hi ha gent desplaçada o en zones de més conflicte... Com es viu l'esperit de família en aquests moments tan difícils?

Intentem atendre tothom amb la màxima normalitat possible, però és veritat que alguns de l'Obra (àrabs) no volien sortir de casa al principi de la guerra, per temor. Així que se'ls ha atès per telèfon o amb altres eines de comunicació.

Al nord del país no hi ha centre de l'Opus Dei; normalment atenem les persones de l'Obra des de Jerusalem. Tots els caps de setmana un prevere i moltes vegades un laic viatgen a Haifa o Natzaret amb cotxe per visitar famílies i amics. També durant la guerra? Sí, fins i tot el primer cap de setmana de la guerra també van anar a atendre'ls. La veritat és que els admiro força. Diuen que estan acostumats a viure així, i que no passa res. I, gràcies a Déu, no els ha passat res.

Per descomptat estem força pendants que estiguin fora de perill dels bombardejos, que els familiars estiguin bé, etc.

I, entre els que vivim a casa, procurem no parlar gaire del tema perquè busquem fer passar una bona estona als altres, especialment als qui estan menys acostumats o tenen amics implicats en el conflicte.

Intentem ser positius i veure les coses amb visió sobrenatural (com ens va dir el Pare) i gràcies a les vostres oracions, ho anem aconseguint.

Al principi de la guerra, un dels residents de la casa que no és de l'Obra, va dir: “m'alegro d'estar vivint amb vosaltres en aquesta casa i no estar en cap altre lloc”. Un cop més, es demostra que l'aire de família ple d'afecte és el millor per a la salut mental, espiritual i física.

Ens pots dir alguna cosa del centre d'interpretació Saxum promogut per fidels, cooperadors i amics de l'Opus Dei a Terra Santa. Quina activitat hi ha actualment?

Les activitats previstes fins a finals d'any s'han cancel·lat. Les següents dependran de l'evolució del conflicte i de quan les línies aèries estrangeres reprenguin els vols. I respecte al Saxum Visitor Center, està

temporalment tancat perquè lògicament no hi ha pelegrins.

Els mitjans de comunicació transmeten contínuament notícies del conflicte, però viure'l al terreny és molt diferent. Quin missatge donaries a qui veu el conflicte des d'una pantalla (tv, rrrs ...)?

Diria moltes coses... Primer, que etiquetar els uns i els altres no contribueix a la pau de cap conflicte en general. Em fa la impressió que avui dia “etiquetar” és sinònim “posar en bàndols oposats”, i és difícil resoldre conflictes així. I segon, hem de confiar en Déu, nosaltres que som els seus fills estimats; que ofeguem el mal en abundància de bé; que omplim el dia d'actes de desgreuge; que consolem Déu també amb la nostra santedat. Potser és “teologia de barri”, però el cor de Déu Pare ha d'estar patint –

fins i tot més que nosaltres—, veient com els seus fills es destrueixen entre ells.

Ens podries donar un motiu d'esperança per a la pau i un bell valor positiu de Terra Santa, per no veure la zona només com un enclavament de violència?

Per descomptat, Terra Santa és un lloc on es palpa la fe, especialment a Jerusalem. Cada any centenars de milers de persones viatgen per trobar-se amb Jesús que hi viu. Només Déu sap quantes persones s'han trobat cara a cara amb Jesús —jo n'he estat testimoni d'algunes— o quantes persones han tornat al Pare com el fill pròdig. I les que vindran. Molta, molta gent viatja a Terra Santa, gent de tot el món.

Moltes vegades he tingut ocasió d'anar a Missa al Calvari i ajuntar-me amb grups de pelegrins que tenen la Missa en els seus propis idiomes. Em

commou assistir aquestes Misses en tots els idiomes i veure gent tan diferent abraçant el mateix amor a Déu. Jo ja m'he “acostumat” a assistir a Missa al Calvari, i de vegades miro discretament les persones que m'envolten, i realment es veu com el Senyor hi està actuant. "No s'ha escurçat el braç de Déu", com solia dir sant Josepmaria citant la Bíblia; i avui hi ha miracles, encara a la seva terra hi ha miracles.

I els pobles que habiten en aquesta zona —les persones corrents d'aquí— tenen uns valors que m'impressionen molt dels quals hem d'aprendre: l'amor i la devoció a família, i l'alt valor de l'honor, tant individual com col·lectiu.

opusdei.org/ca/article/testimoni-terra-santa-jerusalem/ (09/04/2026)